

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010866
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720010866.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného E.. E. S. a spol., trestne stíhaných pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. c) d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 16. septembra 2021, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

E.. E. S., nar. XX. X. XXXX v H., trvale bytom H.,
E. XXXX/X, t. č. vo väzbe od 3. 7. 2020 v ÚVV Prešov,

Obžalovaná

C. U., rod. U., nar. XX. X. XXXX R. P.,
trvale bytom J., H.. D. XXX/XX, okres Poprad,

Obžalovaný

H. H., nar. XX. XX. XXXX R. P., trvale bytom H., S. XXXX/XX,

s ú v i n n í , ž e

ad 1) E.. E. S.

dňa 3. 7. 2020 v presne nezistenom čase po 16.30 hod. na presne nezistenom mieste v obci C. okr. Liptovský Mikuláš od doposiaľ presne nezistenej osoby zadovážil igelitové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky, ktoré následne v osobnom motorovom vozidle značky R. J., ev. č. H., ktoré viedol ako vodič H. H. W. H., počas cesty, z mesta A. E.Š. do mesta Poprad odovzdal C. U. W. J., okres Poprad, C. U. časť bielej kryštalickej látky odsypala do celofánového obalu od cigariet, (stopa č. 1) zatavila zapaľovačom, a toto odovzdala obžalovanému H. H. ako odmenu za prevoz vozidlom a plastové vrečko (stopa č. 2) uložila do cigaretovej krabičky zn. LM, ktorú položila na palubnú dosku vozidla na strane spolujazdca kde podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod číslom PPZ-KEU-KE-EXP-2020/1626 sa v prípade plastového vrečka (stopa č. 2) toto obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,75 g (750 mg) obsahujúcich 397 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedajúcim minimálne 10 bežným jednotlivým dávkam drogy, a v prípade predloženej stopy č. 1 sa jednalo o celofánové vrečko od cigariet ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,24 g (240 mg) obsahujúcich 155 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedajúcim minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, teda E.. E. S. si celkovo zadovážil a odovzdal C. U., kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,99 g (990 mg) obsahujúcich 552 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedajúcim minimálne 14 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé

po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom účinná látka metamfetamín je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,
ad 2) C. U.

po tom, ako si obžalovaný E.. E. S. dňa 3. 7. 2020 v presne nezistenom čase po 16.30 hod. zadovážil na presne nezistenom mieste v obci C., okr. Liptovský Mikuláš od doposiaľ nestotožnenej osoby igelitové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky, toto obžalovanej C. U. odovzdal v osobnom motorovom vozidle značky R. J., ev. č. H., ktoré viedol ako vodič H. H. W. H., počas cesty z mesta A. E. do mesta H., C. U. časť bielej kryštalickej látky odsypala do celofánového obalu od cigariet, (stopa č.1) vrečko zatavila zapaľovačom, a toto odovzdala obžalovanému H. H. ako odmenu za prevoz vozidlom, igelitové vrečko (stopa č. 2) uložila do cigaretovej krabičky zn. LM, ktorú položila na palubnú dosku na strane spolujazdca, pričom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Košice, pod číslom PPZ-KEU-KE-EXP-2020/1626 sa jednalo o plastové vrečko (stopa č. 2) ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,75 g (750 mg) obsahujúcich 397 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedajúcim minimálne 10 bežným jednotlivým dávkam drogy, a v prípade predloženej stopy č. 1 sa jednalo o celofánové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,24 g (240 mg) obsahujúcich 155 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedajúcim minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, teda C. U. si celkovo zadovážila a prechovávala, kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,99 g (990 mg) obsahujúcich 552 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedajúcim minimálne 14 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom účinná látka metamfetamín je zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,
ad 3) H. H.

dňa 3. 7. 2020 v presne nezistenom čase po 16.30 hod. na základe predchádzajúcej žiadosti obžalovanej C. U., nar. 11. 8. 1993 odviezol svojim osobným motorovým vozidlom značky R. J., ev. č. H., C. U. a obvineného E.. E. S., z mesta H. C. Z. A. E. a následne dňa 3. 7. 2020 v čase po 17.30 hod ich viezol z presne nezisteného miesta obce C.F. okres Liptovský Mikuláš do mesta Poprad, kde E.. E. S., po tom ako si dňa 3. 7. 2020 v presne nezistenom čase po 16.30 hod. zadovážil na presne nezistenom mieste v obci C., okr. Liptovský Mikuláš od doposiaľ nestotožnenej osoby igelitové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky, toto obžalovanej C. U. odovzdal v osobnom motorovom vozidle značky R. J., ev. č. H., ktoré viedol ako vodič H. H. W. H., počas cesty z mesta A. E. do mesta Poprad, C. U. časť bielej kryštalickej látky odsypala do celofánového obalu od cigariet, obal zatavila (stopa č. 1) zapaľovačom, a toto odovzdala obžalovanému H. H. ako odmenu za prevoz vozidlom, kde H. H. bielu kryštalickú látku v prehľadnom obale prechovával vo svojom vrečku krátkych nohavíc ktoré mal oblečené, pričom H. H. bol dňa 3. 7. 2020 v čase 18.15 hod. v meste Poprad, ulica H. pod nadjazdom mosta č. 18-388B na štátnu cestu 1/18 spolu s obžalovanou C. U. a obžalovaným E.. E. S. bol obmedzený na osobnej slobode policajtni Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Prešov, a následne na základe vykonanej osobnej prehliadky u H. H. vykonanej na OKP OR PZ Poprad dňa 4. 7. 2020 v čase od 01.10 hod do 01.25 bola biela kryštalická látka v prehľadnom obale nájdená v pravom vrečku krátkych nohavíc u osoby H. H., pričom na základe znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Košiciach pod číslom ČES:PPZ-KEU-KE-EXP-2020/1904 sa v prípade predloženej bielej kryštalickej látky, malo jednať o látku s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,24 g (240 mg) obsahujúcu 155 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré zodpovedá najmenej 4 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

t e d a

ad 1) obž. E.. E. S.

- neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku

ad 2) obž. C. U.

- neoprávnene zadovážila a prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku

ad 3) obž. H. H.

- neoprávnene prechovával pre vlastnú spotrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu

č í m s p á c h a l i

ad 1) obž. E.. E. S.

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona

ad 2) obž. C. U.

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona

ad 3) obž. H. H.

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

Obžalovanému E.. E. S.:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanej C. U.:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej výkon trestu podmienene odkladá, zároveň ukladá probačný dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona jej určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov a zároveň podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona jej ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok, ktoré obmedzenie je súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona jej ukladá povinnosť podľa svojich schopností zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné pre otca detí A. U., nar. XX. X. XXXX, bytom J., H.. D. XXX/XX, okres Poprad, vo výške 5.269,- eur.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona jej ukladá protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad 6T/73/2020 zo dňa 16. 12. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 12. 2020 a ktorým jej bol uložený podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený s určením

skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona na 15 mesiacov a ktorým jej podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súčasne bola uložená povinnosť podľa svojich schopností zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné pre otca detí A. U., nar. XX. X. XXXX, bytom J., H.. D. XXX/XX, okres Poprad, vo výške 5.269,- eur, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovanému H. H.:

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu ukladá protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 22. 12. 2020 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 423/20 zo dňa 22. 12. 2020 na obvinených E.. E. S., C. U. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) d) Trestného zákona a obvineného H. H. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to popísané v skutkovej vete tohto rozsudku.

Obžalovaný E.. E. S. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 3. 7. 2020 skončil v práci asi okolo 11.00 hod., necítil sa dobre, keďže predtým utrpel zranenie ľavého ramena, mal bolesti, užil tabletky Paralen Grip, celkovo asi 3 - 4, a tie tabletky užíval aj deň predtým. V kancelárii si ľahol na gauč, okolo 12.00 hod. mu telefonovala C. U., či je v práci, či sa môže za ním zastaviť. Asi o polhodiny k nemu aj prišla, chvíľu sa rozprávali, C. sa hrala so svojím telefónom, on následne zaspal. Asi okolo 15.30 hod. ho C. zobudila, že ide do A. E. s kamarátom, povedala mu, aby išiel s nimi. On jej povedal, že nechce ísť, že je unavený a nemá ani peniaze. C. mu hovorila, že to nevádi, trvala na tom, aby išiel. Nakoniec súhlasil a okolo 16tej hodiny išli pred predajňu Diskont, ktorá sa nachádza v blízkosti jeho Z.. Keď prišiel k autu, všimol si, že jeho šofér je dosť prekvapený, ako keby nečakal, že pôjde aj on. Vodiča nepoznal, C. ich navzájom predstavila, tak sa dozvedel, že ide o H. H.. Vodič na sedadlách spolujazdca mal položené nejaké veci, tak s C. si sadli na zadné sedadlá. Chvíľu stáli na parkovisku a potom prišli nejakí dvaja chlapci, ktorých nepoznal. Tí sa rozprávali s H., že večer sa chystajú na nejakú párty do Poľska. Následne tí chlapci odišli a oni traja šli autom do A. E.. Išli vozidlom Volvo hnedosivej farby. Cesta prebiehala v tichosti, počas cesty spolu s Dominikou sedel na zadných sedadlách. Keďže atmosféru v aute vnímal ako dusnú a do nejakých rozhovorov sa nezapájal, v aute sa cítil nepríjemne a pred A. E. ich poprosil, či by ho nemohli hodiť do C., keďže si spomenul, že tam býva jeho známy, ktorý mu pred nejakou dobou ponúkal na predaj auto, a preto sa rozhodol ísť za ním. Oni s tým súhlasili, zastavili v obci C. na jej začiatku. On následne z auta vystúpil a išiel k miestu, kde ten známy býva. Pozná ho len po mene, vie, že sa volá D. a je vo veku asi 40 - 50 rokov. On s tým pánom nebol dohodnutý, že za ním príde, nemal so sebou ani mobilný telefón. Vystúpil preto, lebo nechcel zotrvať s H. I. U., v ktorých prítomnosti sa cítil zle. Uvedeného pána doma nenašiel, v dome nebol ani nikto iný, preto čakal, kým príde naspäť H. J. U., ktorí po tom, čo mu zastavili v C., odišli autom preč. Asi 20 minút sa zdržal pri dome toho D. a následne šiel na cestu, kde vystúpil. Po chvíli videl prichádzajúce auto R., ktoré viedol H., auto však prichádzalo od Jasnej. Auto vodič pristavil na kraji cesty a on nastúpil na pôvodné miesto, na ktorom predtým sedel, t. j. na zadné sedadlo za spolujazdcom. C. v tom čase už sedela vedľa vodiča na strane spolujazdca. Po diaľnici pokračovali smerom na Poprad a keďže bol unavený, oprel si hlavu dozadu a zadriemal. Po chvíli zaregistroval, že ho C. hladká rukou vonkajšou stranou po pravej nohe. Ruku mu dala pomedzi dvere a svoje sedadlo. On jej ruku chvíľu držal a potom zaspal. Počas

cesty sa asi dvakrát - trikrát nakrátko prebral. Definitívne sa zobudil pred Popradom, keď šofér začal prudko brzdiť a následne počul policajné sirény. Boli vedľa Tesca pod mostom pri vjazde do Popradu. Po chvíli ich vyzvali policajti, aby vystúpili z vozidla, stále nevedel, prečo ich zastavili. Asi o 20 minút prišla aj televízia, ktorá to celé nahrávala. Povolenie k zadržaniu mu bolo oznámené asi o 20.30 hod., medzitým policajti v civile si robili na jeho adresu nemiestne vtipy a poznámky. C. sedela v policajnom aute, ktoré stálo tesne pred autom Volvo. On stál skoro 6 hodín vedľa cesty. Okolo 23.45 hod. bola vykonaná prehliadka auta. Na podpis mu bolo dané uznesenie o prehliadke, ktoré nechcel podpísať, lebo pri prehliadke nebol. Žiadal od policajtov, aby mu umožnili aspoň nahliadnuť do fotodokumentácie, ktorú pri prehliadke urobili, a až na tej fotodokumentácii videl nejaké kryštalické látky, ktoré boli nájdené pri vo vozidle. Tie látky dovtedy vôbec nevidel. Následne to uznesenie podpísal a boli zobrať na kriminálku, kde boli vykonávané ďalšie úkony. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že spoluobžalovanú U. pozná asi 5 rokov, zoznámil ich spoločný známy D. P.. O dva roky nato sa stal jej všeobecným lekárom a v minulosti ju vozieval do práce a z práce asi po dobu 1 - 2 mesiacov. Neskôr boli v sporadickom kontakte a posledný polrok nemali žiadny kontakt, ani si nepísali. Ona sa pri ňom zastavila v tom týždni, keď bol zadržaný. Najprv prišla v stredu a potom v piatok. K dôvodu jej posledných návštev uviedol, že U. sa ho pýtala len to, či sa môže zastaviť a že čaká na odvoz, keďže sa presťahovala do Kežmarku. Spolu sa iba rozprávali, čo má nové, keďže predtým sa polroka nevideli. Na otázku, či počas cesty do Liptovského Mikuláša registroval, aby posádka s niekým telefonovala, uviedol, že U. niečo ťukala do mobilu, ktorý mala napojený v nabíjaní, ale telefonovať netelefonovala. Čo robil s mobilom H., to nevie, bol šofér, nepostrehol, aby telefonoval. Počas cesty naspäť neregistroval, aby niekto používal telefón.

V rámci vykonávania ďalších procesných úkonov na hlavnom pojednávaní reagoval na ich výsledky s tým, že celá obžaloba je postavená na absolútnom klamstve spoluobžalovaných bez objektívneho dôkazu.

Obžalovaná C. U. na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobila vyhlásenie o vine, ktoré súd po splnení zákonných podmienok prijal. Súčasne v ďalšej časti hlavného pojednávania bola vypočutá v procesnom postavení obvineného vo vzťahu k trestnej činnosti spoluobžalovaných E.. E. S. a H. H., ktorý rovnako ako obžalovaný E.. S. po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku.

Po zákonom poučení obžalovaná C. U. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaného H. pozná asi 10 rokov, kedysi chodievali spolu vonku a po dlhšom čase sa začali kontaktovať až v poslednom období. Vzájomné vzťahy hodnotí ako kamarátske. E.. S. pozná asi 5 rokov, je jej všeobecný lekár a takisto ich vzťahy hodnotí ako kamarátske. K samotnému skutku uviedla, že okolo 15,00 - 16,00 hod. kritického dňa spolu s E.. S. odišli do A. E.. Ona ho predtým telefonicky kontaktovala, navštívila ho v jeho ambulancii, videla na ňom, že je ubolený a že má problémy s ramenom. Pýtala sa ho, či nechce ísť do A. E., no on nemal nejaký záujem, nakoniec ho presvedčila. Do Mikuláša chcela ísť preto, lebo sa nudila a medzitým napísala H., či by ju tam neodviezol. Dohodli sa, že sa stretnú pri nákupnom centre Limba, kam potom aj s E.. S. prišla. H. mal pri sebe ešte dvoch kamarátov, ktorí však nechceli s nimi ísť, a preto išli len oni traja. H. šoféroval auto, ona sedela vpredu vedľa vodiča. Počas cesty sa viac-menej nerozprávali a keď boli pred Liptovským Mikulášom, E.. S. povedal, či by ho neodviezli do C., čo aj H. urobil. S. tam vystúpil a oni s H. potom išli do Liptovského Mikuláša do Tesca, kde ona šla do lekárne kúpiť si striekačky a do drogerie vodu. Striekačky si šla kúpiť, aby si mohla pichnúť drogy. Keď bola v Tescu, nebola s nikým v kontakte, iba s H., následne nastúpili do auta, sadla si dopredu vedľa H. a išli po E.. S. naspäť do C.Ā. Tam ho čakali asi 15 - 20 minút a keď ho zbadali, tak mu šli naproti. E.. S. potom nastúpil do auta, sadol si dozadu a pokračovali až do Popradu, kde ich zastavili policajti. Medzitým počas cesty, keď ho hladkala, jej E.. S. podal sáčok s pervitínom, ktorý si zobrala k sebe. Ona potom sa pýtala H., či chce peniaze za cestu, ale peniaze nemala, musela by ísť za milencom, tak jej povedal, aby mu odsypala z toho pervitínu, čo aj urobila. H. si ten odsypaný pervitín uložil k sebe do vrečka. Zvyšok pervitínu ona odložila do škatuľky od cigariet a tú škatuľku dala na palubnú dosku pred miestom spolujazdca. Potom keď odložili drogy, pokračovali až do Popradu, kým ich nezastavili policajti a nevyviekli z auta. Na otázku, aký bol jej dôvod návštevy E.. S. kritického dňa uviedla, že šla za ním na bežnú návštevu, lebo si ho vážila ako človeka, aj ako lekára. Tiež vedela, že má problém s ramenom a tak ho šla povzbudiť. Ďalej vypovedala, že do C. šli na podnet E.. S., ktorý im povedal, že tam chce vystúpiť a aj ukázal im, kde. Počas cesty sa veľmi nerozprávali, nemala teda potvrdené, za akým účelom tam ide, ale tušila to, keďže videla, kde vystúpil. Tušila, že tam ide preto, aby navštívil pána Q., ktorý má okolo 45 - 50 rokov a o ktorom je známe, že predáva pervitín. Vie, že tento pán chodil aj do Popradu, stretla sa s ním aj bare,

zobral ju ak k sebe do C., kde za jej služby jej ponúkal drogy. Či medzi E.. S. a osobou Q. boli nejaké kontakty, to ona nevie, nikdy nebola svedkom ich kontaktu. Vo vzťahu k obžalovanému E.. S. I. H. H. ďalej uviedla, že má vedomosť o tom, že v minulosti brali drogy, nevie presne, kedy to bolo, ale videla E.. S., ako požil vo svojej ambulancii pervitín. Aj ona pred svojím zadržaním užívala drogy, približne jeden až dvakrát do týždňa, väčšinou pervitín a sem-tam marihuanu. Nejaké 2 - 3 dni pred zadržaním neužila žiadnu drogu. K odovzdaniu drogy v aute upresnila, že k tomu došlo tak, že keď sedela na prednom sedadle spolujazdca, pravú ruku natiahla medzi dvere a sedadlo, aby mohla pohladkať S. po nohe. Nato jej S. podal sáčok s pervitínom do ruky. Že v tom sáčku sú drogy, to vedela, lebo vie, ako vyzerá pervitín. Sáčok jej bol odovzdaný len tak, bez slova, bez protihodnoty. K nákupu injekčných striekačiek za účelom aplikácie drogy uviedla, že tieto si kúpila preto, lebo už ich nemala a chcela ich mať do budúca. K skutočnosti, že v jej kabelke po zadržaní bolo nájdených 8 ks injekčných striekačiek a potom ešte ďalšia injekčná striekačka zelenej farby obžalovaná vypovedala, že ona striekačky hádže späť do tašky a keďže nevedela, či nejde o použitú striekačku, tak si radšej kúpi nové. Ďalej vypovedala, že predtým než jej obžalovaný S. podal sáčok s drogami, žiaden iný sáčok s drogami u seba nemala, nemala so sebou ani prázdny sáčok, drogy, ktoré potom odsypala H. boli odsypané do obalu z cigariet, ktorý stiahla z krabičky. Predtým než jej S. odovzdal v aute sáčok s drogami, nevidela, aby s ním nejakou manipuloval, tušila však, že do C. išiel po drogy a potvrdilo sa jej to, keď jej sáčok podal do ruky. Navyše v C. zastali pri sídlisku, za ktorým sú domy, kde býva pán Q.. Vo svojej výpovedi ďalej poprela, aby počas cesty do Liptovského Mikuláša alebo cesty naspäť bola v kontakte s nejakou inou treťou osobou, a to ani telefonicky, ani prostred. správ. Ona sa snažila nabiť telefón v aute, keďže tento mala vybitý. V tejto súvislosti doplnila, že do Liptovského Mikuláša nešla si kúpiť len vodu a injekčné striekačky, ale pôvodne sa chcela stretnúť aj s priateľom, ktorý by jej dal prípadne peniaze, aby mohla ísť do McDonaldu, ale keďže sa jej vybitý telefón, nemohla sa s ním skontaktovať. V priebehu ďalšieho dokazovania sporadicky reagovala na vykonané dôkazy, poprela však, aby jej výpoveď bola ovplyvnená inými osobami s tým, že keď ju policajti vyberali z auta. Navrhli jej, aby všetko hodila na E.. S., že s tým môže mať pokoj, ale ona to neurobila a vypovedala pravdu o tom, ako to bolo.

Obžalovaný H. H. na hlavnom pojednávaní aj keď urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku, vo svojej výpovedi jeho spáchanie prakticky priznal a oľutoval. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pamätá si, že bol piatok 3. 7. 2020, keď mu telefonovala C. U. s tým, aby ju odviezol do A. E.. Nepovedala mu konkrétne, prečo. Na ten deň mal iné plány, mal pri sebe dvoch kamarátov, s ktorými chcel ísť do Poľska, no súčasne si myslel, že keď jej vyhovie, dostane nejaké peniaze, ktoré potreboval. S U. sa dohodli, že sa stretnú pred strediskom Limba v Poprade o 16.30 hod.. C. tam prišla aj s obžalovaným E.. S., ktorého dovtedy nepoznal. Nasadli do auta s tým, že kamaráti, ktorí boli s ním, povedali, že počkajú v H.. U. a S. si sadli na zadné sedadlá, pričom počas cesty neprebíhala žiadna zvláštna komunikácia. On ani nevedel, kam idú, povedali mu, že ho budú navigovať. Kto konkrétne, to už teraz nevie. Keď boli na kruhovom objazde pri Liptovskom Mikuláši, E.. S. mu povedal, aby šiel smerom na C. a keď prišiel do C., povedal mu, aby zastavil hneď na začiatku, čo aj urobil. Nechcel, aby ho čakali s tým, že majú potom po neho prísť. On potom šiel s C. do Tesca v Liptovskom Mikuláši, ktorá ho o to požiadala, auto zaparkoval pred Tescom a šli spolu. Vie, že ona išla do lekárne, pred ktorou ju čakal, tam si kúpila injekčné striekačky a potom šla do DM Drogerie kúpiť si vodu. Nastúpili do auta a šli smerom na C.. Keď tam prišiel, otočil vozidlo, zaparkoval ho a asi polhodiny čakali na E.. S.. C. sedela vedľa neho na sedadle spolujazdca. E.. S. potom nastúpil do auta a vydali sa smerom na Poprad. Všimol si, ako v aute podával C. sáčok, v ktorom bola biela kryštalická látka, ktorú si ona dala do krabičky od cigariet. Keď boli niekde v oblasti A. U., pýtal sa U., kde pôjdu natankovať, na čo mu táto povedala, že nemá peniaze, ale že mu odsype z tej kryštalickej látky. On v podstate ani nemal o tú látku záujem, radšej chcel peniaze. Nevie, prečo si časť tej odsypanej látky zobral, myslel si, že peniaze nedostane. Sáčok, do ktorého mu odsypala pervitín, si dal do pravého vrečka a ona zvyšnú časť pervitínu nechala v krabičke na prístrojovej doske. Že ide o pervitín, vedel, lebo už prišiel s ním do styku. Pokračovali smerom do Popradu, kde ich potom zadržali policajti na dvoch autách, keď sa ich pýtali, či vedie, prečo ich zastavili, povedal im, že asi tuší. Policajti povedali, že budú prehľadávať auto, ale že na to potrebujú papier. Pýtali sa ho, či dobrovoľne súhlasí, pričom on s prehladkou súhlasil. Takisto sa ho pýtali, či vie, čo sa nachádza v aute, na čo im povedal, že tuší, prečo ich zastavili a vie, čo sa nachádza v aute. Prehliadku vykonali až po tom, čo získali o nej papier a pri nej sa našiel pervitín v krabičke od cigariet. Ten sáčok, ktorý bol nájdený u neho, bol nájdený až na polícii. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že U. pozná asi 12 rokov, posledných 8 rokov neboli v kontakte, lebo bol v Čechách. Niekedy začiatkom roka 2020 sa na neho nakontaktovala a žiadala ho viacerých vecí spojených väčšinou s potrebou niekam odviezť. O U. vedel, že užívala pervitín, o doktorovi S., keďže tohto dovtedy nepoznal, takéto poznatky nemal. K odovzdaniu

sáčku s bielou kryštalickou látkou vo vozidle, ktoré viedol, upresnil, že zdá sa mu, že tento obžalovaný S. odovzdal obžalovanej U. tak, že tento mal v pravej ruke, natiahol sa a ona ho zobrala. S. vtedy sedel na sedadle za U., on reagoval na ten pohyb, aj keď šoféroval, pričom pohľadom sa obzrel doprava. Videl, ako tento sáčok jej podával (v rámci vyjadrenia k výpovedi obžalovanej U. doplnil, že jemu sa zdalo, že jej to podával medzi sedadlami, ale nie je si tým na 100 % istý). E.. S. na ľavej ruke mal v tom čase bandáž. U. po tom, čo jej E.. S. podal sťažnosť, si tento zobrala do ruky, pozrela sa na neho, dala si ho do krabičky od cigariet. Žeby s tým sáčkom manipulovala ešte predtým než jej mal byť odovzdaný tak, ako to popisoval, to nevidel. Na otázku, či vedel, že idú do Liptovského Mikuláša po pervitín, uviedol, že viac-menej sa o to nestaral, U. sa ho pýtala, či by jej pomohol, on jej chcel pomôcť. Nevedel s istotou, že tam idú po pervitín, aj keď tušenie v tomto smere mal, keďže vie, že U. je užívateľkou pervitínu, tak ho to napadlo. Či mal obžalovaný S. za to dostať nejakú odplatu, to on nevie. Rovnako doplnil, že keď s U. boli v Liptovskom Mikuláši, po celý čas boli spolu, nestretli sa s nijakou inou osobou.

V rámci oboznámenej výpovede z prípravného konania zo dňa 19. 10. 2020, ktorá bola čítaná na hlavnom pojednávaní, vypovedal, že akým spôsobom uvedený sáčok podal obžalovaný S. obžalovanej U., že priamo u S. sáčok s kryštalickou látkou nevidel, ale videl, že keď U. dala ľavú alebo pravú ruku dozaadu, následne v tej ruke držala sáčok s tým pervitínom. Nevidel, že by S. a U. sa držali za ruky, no na základe toho popisu usudzuje, že ten sáčok s pervitínom musel podať S. U., ktorá následne s ním manipulovala. K vzniknutým rozporom vo svojich tvrdeniach uviedol, že to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní, je čistá pravda, keď videl, ako jej S. podáva ten sáčok. Nevie, prečo v minulosti vypovedal, že ten sáčok nevidel a že iba mu podala ruku a následne mala v ruke sáčok. Možno nechcel nikomu poškodiť, ale to, že jej ten sáčok podal, to môže potvrdiť aj C..

V časti oboznámenej výpovede z prípravného konania, a to zo dňa 19. 10. 2020, týkajúcej sa účelu cesty do Liptovského Mikuláša, vypovedal, že pôvodne chcel ísť do McDonaldu. K tomuto tvrdeniu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v tomto smere klamal, lebo chcel U. pomôcť, nemal žiadne peniaze, nemal ani na McDonald.

Doplnil, že nemá dôvod klamať, všetko povedal tak, ako to bolo a že ľutuje, že tú drogu zobral. On tam išiel kvôli tomu, že chcel získať nejaké peniaze. K obrane obžalovaného E.. S. dodal, že to, čo tvrdí, je lož, on tam nešiel pozrieť žiadne auto, ale išiel tam po pervitín.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ, ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2020/1626 a z výpovede Mgr. Lucie Fedorovej, ktorá na hlavnom pojednávaní bola súdom pribratá do znaleckej činnosti zložením sľubu znalca, vyplynulo, že expertíznym skúmaním zaistených chemických stôp č. 1 a č. 2 bolo zistené, že predložený plastový obal (chemická stopa č. 1) obsahoval kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,24 g (240 mg) s priemerným 64,4 %-ným obsahom metamfetamínu (obsahujúcim 155 mg absolútneho metamfetamínu), z ktorého by bolo možné pripraviť 4 - 16 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa - konzumenta. Vykonaným skúmaním bolo ďalej zistené, že predložené plastové vrečko (chemická stopa č. 2) obsahovalo kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,75 g (750 mg). Z predloženého množstva metamfetamínu v súvislosti s chemickou stopou s priemerným 52,9 %-ným obsahom metamfetamínu (obsahujúcim 397 mg absolútneho metamfetamínu), z ktorého by bolo možné pripraviť 10 - 40 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa - konzumenta. Za bežnú jednotlivú dávku sa považuje množstvo obsahujúce 10 - 40 mg absolútneho metamfetamínu. Vo vzťahu k rozdielom medzi chemickou stopou 1 a chemickou stopou 2 znalec uviedol, že kvalitatívne boli obidva rovnaké, išlo o metamfetamín zmesi MSM, kvantitatívne však boli percentuálne rozličné.

Na otázku, či obe chemické stopy mohli v minulosti tvoriť celok tak, že chemická stopa č. 1 bola odsypaná z väčšieho množstva inej látky, zvyškom ktorého je chemická stopa č. 2, znalec uviedol, že KEÚ PZ nevykonáva profiláciu, teda porovnávanie takéhoto materiálu a v tomto prípade metamfetamínu sa nedá jednoznačne potvrdiť, či bola alebo nebola odsypaná alebo či mohli pochádzať z jedného spoločného zdroja. Nie je k dispozícii na to pracovný postup, prístrojové vybavenie a podľa vedomostí takéto skúmanie je najbližšie vykonávané v Českej republike.

Každý skúmaný materiál je pred samotnou analýzou zhomogenizovaný, to znamená že až po tomto možno tvrdiť, že látka má rovnakú vlastnosť v každom mieste svojho odberu. Predložený materiál

pred skúmaním zhomogenizovaný nebol, a preto je možné teoreticky pripustiť percentuálny rozdiel. Obidve chemické stopy neboli v zhomogenizovanom stave, pričom homogenizácia znamená, že látka je rozdrvená na prášok, je premiešaná a v každom mieste svojho odberu má rovnakú vlastnosť (je rovnaká). Tým, že látka nebola zhomogenizovaná, a keďže ide o kryštalický materiál, mohlo dôjsť k nerovnomernému rozdeleniu látky (metamfetamín a MSM) medzi dvoma dielmi v prípade, ak by došlo k odsypaniu takejto látky.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ, ČES: PPZ-KEU-EXP-2020/1904, vyplynulo, že zabezpečený predmet č. 1 - biologická stopa č. 3 zaistená sterom na vatovú tyčinku z vecnej stopy krabička cigariet značky LM s obsahom 7 cigariet a predmet č. 2 - biologická stopa č. 4 zaistená sterom na vatovú tyčinku zo zipového sáčku o rozmeroch 7 x 4 cm boli podrobné expertízne skúmaniu a porovnávané s porovnávacím materiálom - bukálnym sterom obv. C. U. a DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru obv. E. S. nachádzajúceho sa v národnej databáze DNA profilov. DNA analýzou biologického materiálu zaisteného ako predmet č. 2 (biologická stopa zaistená sterom na vatovú tyčinku zo zipového sáčku o rozmeroch 7 x 4 cm) bola zistená prítomnosť zmiešaného biologického materiálu pochádzajúceho od dvoch rôznych osôb. Porovnávací vzorka pochádzajúca od C. U. spadala svojím DNA profilom do DNA profilu tejto zmiešanej biologickkej stopy. Z uvedeného dôvodu nie je potom možné vylúčiť osobu, od ktorej bola zaistená porovnávací vzorka označená ako C. U. ako pôvodcu majoritnej časti biologického materiálu v tejto zmiešanej stope. DNA analýza predmetu č. 1 nebola úspešná.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie toxikológia, MVDr. Lýdie Slosarčíkovej, č. 60/2020, okrem iného vyplynulo, že v predloženej vzorke krvi a moču obv. E. S., ktorému boli odobraté na toxikologické vyšetrenie dňa 3. 7. 2020, bola dvoma nezávislými metódami dokázaná prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu. V krvi mu bola stanovená koncentrácia amfetamínu 11,38 ng/ml a metamfetamínu 48,96 ng/ml. V dodaných vzorkách krvi a moču obv. C. U., ktorej boli odobraté na toxikologické vyšetrenie dňa 3. 7. 2020, bola dvoma nezávislými metódami dokázaná prítomnosť amfetamínu a metamfetamínu. V krvi jej bola stanovená koncentrácia amfetamínu 56,49 ng/ml a metamfetamínu 148,01 ng/ml. Vo vzorke moču obvinenej bol aj pozitívny nález metabolitu THC, a to 11-nor-delta-9-THC-COOH. Vo vzorke moču H. H. bol dokázaný hlavný metabolit THC, a to THC-COOH (11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol-9 karboxylová kyselina). V dodaných vzorkách krvi a moču u žiadnej z osôb nebola dokázaná prítomnosť alkoholu.

Z dodatku znaleckého posudku uvedeného znalca č. 68/2020 okrem iného vyplynulo, že metamfetamín - pervitín, je syntetická droga, ktorá sa vyrába chemickou reakciou z efedrínu alebo pseudoefedrínu, a teda v žiadnom prípade po požití pseudoefedrínu vo forme tabliet PARALEN GRIP a CLARINASE REPETABS sa tento v organizme človeka nemôže premeniť na metamfetamín - pervitín a jeho metabolit amfetamín.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, MUDr. Kornélie Fabíšíkovej, č. 369/2020, ktorý znalec vyšetroval duševný stav obžalovaného E. S., vyplynulo, že menovaný v čase skutku aj napriek zistenému pozitívnemu toxikologickému vyšetreniu (nízke hladiny amfetamínu a metamfetamínu) bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania a toto bol schopný ovládať. Znalkyňa nezistila podstatné ani úplné vymiznutie týchto schopností. Keďže menovaný nie je duševne chorý, jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný a nenavrholo uloženie žiadneho ochranného liečenia. Uvedená znalkyňa vypracovala aj znalecký posudok č. 370/2020 o duševnom stave obžalovanej C. U., z ktorého obsahu vyplynulo, že menovaná v čase skutku bola schopná rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania a bola schopná svoje konanie ovládať. V čase skutku (podľa výsledkov toxikologického vyšetrenia) bola pod vplyvom psychoaktívnych látok (pervitínu a marihuany). Ovládacia a rozpoznávací schopnosť bola len nepodstatne zmenšená pod vplyvom psychoaktívnych látok. Podstatné zníženie ani vymiznutie týchto schopností zistené nebolo. Znalkyňa vzhľadom na zistenú závislosť od viacerých psychoaktívnych látok navrhla menovanej uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, MUDr. Márie Vnenčákovej, č. 41/2020, ktorý znalec podával znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného H. H., vyplynulo, že v čase skutku, a to na podklade správania sa a konania menovaného neboli zistené také okolnosti, ktoré by nasvedčovali požitie drogy v takom množstve a takým spôsobom, kt. by mohli ovplyvniť jeho konanie a patologicky znížiť jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti v súvislosti s

trestnou činnosťou. Jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli v čase skutku a sú aj v súčasnosti zachované. U menovaného je diagnostikovaná závislosť od marihuany a zneužívanie pervitínu, pričom k užívaniu týchto drog je absolútne nekritický. Od skutku až doposiaľ neabstínuje, aj napriek odmietaniu spolupráce v ambulantnej psychiatrickej liečbe znalec odporúča nariadiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou s pravidelnými toxikologickými kontrolami moču pod dozorom.

Z podaného znaleckého posudku znalca z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie dospelých, PhDr. Karin Štiffelovej, č. 19/2021, ktorého znalca pribral súd do konania za účelom posúdenia psychologického profilu osobnosti obžalovaných C. U. I. H. H., ako aj z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní, vyplynulo, že u obžalovanej C. U. podľa výsledkov vyšetrenia sa jej intelektový výkon pohybuje v pásme vyššieho priemeru. Jej pamäťové schopnosti sa nachádzajú v pásme normy bez prítomnosti závažných porúch učenia a pamäti. Ide o osobnosť emočne a sociálne nezrelú, adaptabilnú, ovplyvniteľnú, toho času so zachovaným zmyslom pre objektívnu realitu a bol zaznamenaný aj únik do sveta fantázie, racionálna kontrola správania je oslabená, v popredí sú emócie, v správaní bola zaznamenaná impulzivita i s možnými agresívnymi reakciami a boli u nej zistené aj antisociálne postoje, a teda tendencia k návykovému závislému správaniu. Vo vzťahových väzbách je vzťahovačne nastavená, tieto väzby sú neosobnejšie. Bolo zistené egocentrické nastavenie, jej prístup voči okoliu je ľahkovážnejší a subjektivistický a jej prežívanie je tlmené. Menovaná prežitú skutočnosť súvisiace s trestným stíhaním mohla správne vnímať, zapamätať si ich a neskreslene reprodukovat'. Poruchy vnímania ani pamäte neboli u nej zistené, to znamená že je schopná vypovedať objektívne, výkonovo jej v tom nič podstatné nebráni, ale musí aj chcieť, čo súvisí už so zaangažovanosťou jej osobnosti. Vo vzťahu k prítomnosti fabulačných alebo konfabulačných tendencií, prípadne skresľovania skutočností vo svoj prospech, tendencia k pozitívnej sebaaprezentácii nebola u nej vo významnej miere preukázaná. Vo vzťahu k ovplyvňovaniu prípadne nahováraníu zo strany okolia bola zistená nevýznamná miera ovplyvniteľnosti a sugestibility, a preto je málo pravdepodobné, aby jej výpoveď bola významnou mierou ovplyvňovaná zo strany vonkajšieho prostredia. Možná motivácia k výpovedi sa javia protizákonné dôvody a v menšej miere morálne. Obžalovaná C. U. počas znaleckého vyšetrenia svoj vzťah k obžalovanému E.. S. opisovala ako pozitívny, presnejšie priateľský alebo kamarátsky s občasným výskytom dobrovoľného sexuálneho styku medzi nimi.

Uvedená znalkyňa vo vzťahu k osobnosti obžalovaného H. H. konštatovala, že jeho neverbálny intelektový výkon je priemerný, pamäťové schopnosti sú v dolnom pásme priemeru bez podstatných patologických prejavov. Osobnosť je schizoidne štruktúrovaná so zníženým zmyslom pre objektívnu realitu, nízkou kontrolou správania, adaptabilná až závislá, emočne a sociálne nezrelá. Jeho správanie má sklony k impulzivite a agresívnym reakciám, ľahkovážnym postojom voči okoliu, bola zaznamenaná disimulácia. Vo vzťahových väzbách sú prítomné vzťahovačné až paranoidné tendencie, významné egocentrické nastavenie, emočná oploštenosť, preferencia záujmov, v prežívaní neistota a znaky afektívnej lability, prítomné boli aj zvýšené znaky antisociálneho a závislého správania. Neboli u neho zistené poruchy vnímania ani pamäte a neboli zistené ani poruchy pamäte vrátane konfabulácií, bola zistená značná tendencia k pozitívnej sebaaprezentácii. Obžalovaný nie je ovplyvniteľný, vzťah k spoluobžalovanému E.. S. nemá vytvorený, čo sám udával počas rozhovoru s tým, že v deň, ktorý súvisel so skutkom, ho videl prvýkrát v živote.

Znalkyňa ďalej na hlavnom pojednávaní uviedla, že otázka spojená so všeobecnou a špecifickou vierohodnosťou výpovedí spoluobžalovaných jej v rámci zadaných znaleckých úloh položená nebola. V tejto súvislosti ďalej poukázala na to, že špecifická vierohodnosť výpovedí sa posudzuje len u poškodených osôb, pričom sa môže vyjadriť len k všeobecnej hodnovernosti, ktorá u obžalovanej U. v rámci jej výkonu je plne zachovaná, v rámci osobnosti je mierne znížená, nakoľko boli u nej zistené určité odklony od normy v zmysle tých skutočností, na ktoré poukazovala pri popise jej osobnosti (antisociálne, návykové správanie, nezrelosť osobnosti). Disociálne osobnosti sú zväčša emočne oploštiteľšie, málokedy mávajú úzkosť, majú sklon k manipulatívne správaniu, sú skôr egocentricky zamerané, nejavia záujem o ľudí ako takých. V rámci antisociálneho správania ide o časté porušovanie etických, spoločenských, prípadne aj zákonných noriem, vyskytuje sa tam derešpekt voči autoritám a ich vzťahové väzby sú často problematické. Tieto škály u obžalovanej U. boli pozitívne, t. j. vyššie ako norma. Vo vzťahu k všeobecnej hodnovernosti výpovede obž. H. znalkyňa konštatovala, že v rámci zistenej úrovne intelektu a pamäti, ktoré sú v norme, je jeho všeobecná vierohodnosť zachovaná, pričom v rámci zistenia, že ide o anomálne štruktúrovanú osobnosť disociálneho charakteru, je jeho

všeobecná vierohodnosť mierne znížená. Skutočnosť, že obž. H. hodnotila ako schizoidne štruktúrovanú nemá vplyv k všeobecnej hodnovernosti výpovede, pretože táto črta je jednou zo štruktúra osobnosti, ktorá je viac invertovaná, teda viac zameraná na veci ako vzťahy. Často sú u neho problematické sociálne kontakty, avšak nejde o patológiu ako takú. Pokiaľ vo vzťahových väzbách opisovala u obž. H., vzťahovačné až paranoidné nastavenie voči okoliu, k uvedenému doplnila, že ľudia, ktorí nemajú všetko osobne cez seba, vychádzajú z vlastných pocitov, názorov a nie sú ochotní pripustiť vplyv vonkajšieho okolia. V nadväznosti na perzekučné myšlienky sa potom takíto ľudia ako keby ešte viac stiahli do seba, žijú vo svojom vlastnom svete a ľudí vnímajú ako nepriateľov. Tým pádom aj ovplyvňovanie je v minimálnej miere, keďže ľuďom nedôverujú. Vo vzťahu k nadmernej pozitívnej sebaaprezentácii obžalovaného H. poukázala na to, že sklon k vedomému klamstvu je vysoko pravdepodobný vo všeobecnosti, a táto črta je súčasťou osobnosti menovaného, pričom ak by vo svojej výpovedi klamal, prípadná motivácia by potom mala súvis skôr so zisťným dôvodom, teda ochranou svojej osobnosti pred prípadným trestom alebo negatívnym dopadom vyšetrovania na jeho osobu, či sklonom správať sa sociálne žiaduco.

Znalkyňa vo vzťahu k zisteniam spojeným s drogovou závislosťou u obžalovanej U. a obžalovaného H. a všeobecnou hodnovernosťou ich výpovedí konštatovala, že u drogovovo závislých ľudí je narušená ich osobnosť a tá je súčasťou posudzovania všeobecnej vierohodnosti, čiže ak takáto osobnosť vykazuje znaky disocálneho správania, tak všeobecná vierohodnosť sa potom považuje za zníženú.

K motivácii výpovedí obžalovanej U. a obžalovaného H. uviedla, že táto môže skôr súvisieť so strachom pred možnými dôsledkami, čiže represívnymi opatreniami a v menšej miere môže súvisieť s etickými alebo morálnymi dôvodmi, a to aj napriek tomu, že obžalovaná U. proklamovala v celku pozitívny postoj k obž. E.. S., nemožno vylúčiť snahu skresľovať prežitú skutočnosť vo svoj prospech s cieľom ochrany svojej osoby. Ide o vnútorný faktor, keď každý človek má snahu chrániť predovšetkým seba tak vedomým, ako aj nevedomým spôsobom, pričom ovplyvniteľnosť je vonkajší faktor. Výsledky vyšetrení však poukazujú na to, že len u obž. H. bola zistená značná tendencia pozitívnej sebaaprezentácie, teda ide o človeka, ktorý v nedostatočnom miere vníma svoje chyby a u obž. U. táto tendencia nebola vo významnej miere preukázaná. Ak má niekto tendenciu k nadmernej pozitívnej sebaaprezentácii, v takýchto prípadoch možnosť vedomého klamstva je vyššia a ak niekto má o sebe vytvorený reálny obraz, tak v tomto smere je možnosť vedomého klamstva nepravdepodobná. To je odrazom aj v tzv. skóre lží, ktoré sa posudzuje v psychologických testoch, pričom ak toto skóre je zvýšené, nepoukazuje to priamo na to, že daný človek klame, ale na vyššiu pravdepodobnosť sklonu k úmyselnej lži. V prípade obž. U. skóre lží nebolo vo významnej miere zvýšené, čo samozrejme nevychádza len zo samotného dotazníka osobnosti, ale z celkového psychologického vyšetrenia.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä príkazu na prehliadku iných priestorov (vozidla a zápisnice o prehliadke týchto priestorov s fotodokumentáciou), príkazu a zápisnice o osobnej prehliadke obv. U., obv. S. a obv. H., zápisníc o prehliadke tela a dychových skúšok, charakteristík a registrov trestov obžalovaných, pripojených trestných spisov spojených s predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaných, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že jednotlivé skutky, pre ktoré bola podaná obžaloba, sa stali, uvedené skutky sú trestným činom a že tieto spáchali práve obžalovaní.

Obžalovaná C. U. spáchanie trestnej činnosti priznala v celom rozsahu, svoje konanie oľutovala, v súlade s jej priznaním sú aj ďalšie vykonané dôkazy, a to najmä výpoveď spoluobžalovaného H. H., ako aj listinné dôkazy potvrdzujúce zaistenie psychotropnej látky u obžalovanej, výsledky expertízneho skúmania tejto zaistej látky, výsledky expertízneho skúmania biologickej stopy pochádzajúcej od obžalovanej. V zhode s týmito dôkazmi sú aj závery znaleckých skúmaní so zameraním na odbor psychiatrie a psychológie, ale aj znalecké skúmanie so zameraním na oblasti toxikológie.

Obžalovaný H. H. rovnako spáchanie trestnej činnosti v celom rozsahu priznal, svoje konanie oľutoval a aj v jeho prípade je jeho priznanie podporené aj ďalšími usvedčujúcimi dôkazmi, a to najmä výpoveďou spoluobžalovanej C. U. a listinnými dôkazmi spojenými s vydaním psychotropnej látky zo strany

obžalovaného, výsledkami expertízneho skúmania tejto látky a závery znaleckých posudkov z odboru psychiatrie, psychológie a toxikológie.

Vo vzťahu k obžalovanému E.. E. S., ktorý spáchanie trestnej činnosti popieral, vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd konštatoval, že tento z jej spáchania usvedčuje obžalovaná C. U., ktorá od počiatku prípravného konania nielen spáchanie trestnej činnosti sama priznávala, ale z jej spáchania usvedčovala aj ďalších spoluobžalovaných vrátane obžalovaného E.. S.. Tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní obžalovaná C. U. prakticky rovnakým spôsobom popísala samotné stretnutie s obžalovaným E.. S. a následne H. H. kritického dňa, vrátane spoločnej cesty autom, ktoré viedol obžalovaný H. do Liptovského Mikuláša, poukazujúc pri tom na skutočnosť, že pred Liptovským Mikulášom na požiadanie obžalovaného E.. S. (čo menovaný aj sám potvrdzuje) tento vyložili v obci C., ale aj následnú cestu z Liptovského Mikuláša a potom z obci C., keď obžalovaný S. opäť nastúpil do vozidla až do Popradu, kým neboli zastavení príslušníkmi polície. V rámci svojej výpovede opakovane a nemenne potvrdzovala, že drogy, ktoré boli nájdené v ich vozidle, jej odovzdal počas cesty z obce C.Á. do Popradu práve obžalovaný E.. S., a to tak, že tento jej podal sáčok s obsahom pervitínu do ruky. Opakovane poukázala na to, že počas tejto cesty vodičom vozidla bol obžalovaný H., ona sedela vo vozidle vedľa neho na sedadle spolujazdca a obžalovaný E.. S. sedel za ňou na zadnom sedadle. Keď prestrčila ruku medzi sedadlom a dverami a hladkala obžalovaného S. na predkolení, tento jej do ruky podal sáčok s drogou. Z uvedeného sáčku následne časť jej obsahu odsypala spoluobžalovanému H. ako protihodnotu za odvoz, ktorý si túto časť drogy odložil do náprsného vrečka a ona zvyšok drogy ponechala v sáčku, ktorý si odložila do škatuľky od cigariet značky LM. Vo svojich výpovediach opakovane poukázala na to, že keď E.. S. vysadili v obci C., tušila, že tento ide za pánom D. Q., o ktorom vie, že tento predáva drogy a vie aj, kde býva, keď E.. S. vysadili práve v oblasti, kde tento býva a toto tušenie sa jej potvrdilo, keď jej obžalovaný E.. S. po ceste z C. do Popradu podal v aute sáčok s pervitínom. Tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní poukazovala na to, že vie, že E.. S. je užívateľom pervitínu. V súlade s výpoveďou obžalovanej C. U. je aj výpoveď spoluobžalovaného H. H., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bez závažnejších rozporov vypovedal v zhode s tvrdeniami obžalovanej C. U.. Rovnako potvrdil okolnosti spojené s cestou do Liptovského Mikuláša, vysadením obžalovaného E.. S. na jeho požiadanie v C. a následnej cesty z C. do Popradu. Tak v prípravnom konaní, ak aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že počas cesty z C. do Popradu zaregistroval, ako E.. S. podal U. zatvárací igelitový priesvitný sáčok s bielou kryštalickou látkou, ktorá ho zobrala a dala do krabičky od cigariet a následne po tom, čo U. mu povedala, že nemá peniaze na natankovanie, súhlasil s jej návrhom, aby mu ako protihodnotu odsypala časť tejto bielej látky, o ktorej tušil, že je pervitín, čo táto aj urobila a časť takto odsypanej látky si potom počas jazdy dal do vrečka. Na hlavnom pojednávaní v tomto smere uvádzal, že obžalovaný S. samotnú drogu odovzdal spoluobžalovanej U. tak, že jej ju podal do ruky, keď U. sedela na prednom sedadle spolujazdca a E.. S. za ňou, pričom drogu jej podával medzi sedadlom spolujazdca a vodiča dodajúc pri tom, že v tomto smere nie je si na 100 % istý.

Hodnovernosť výpovedí spoluobžalovaných U. a H. obžalovaný namietal od počiatku poukazujúc pri tom, že ide o drogovu závislé osoby, u ktorých je daný motív klamať a dosiahnuť tým výhody v trestnom konaní a v prípade obžalovanej U. poukazoval aj na to, že podľa tvrdení dvoch osôb, ktoré sú tiež vo väzbe, tieto osoby mali počuť ako táto uvádzala, že na výpoveď proti nemu bola navedená svojím obhajcom (JUDr. Sivým). Vo vzťahu k psychologickým profilom spoluobžalovaných U. a H. súd vykonal dokazovanie pribratím znalca z odboru psychológie, pričom mal za to, že závery podaného znaleckého posudku, ale aj následná výpoveď znalca PhDr. Štiffelovej na hlavnom pojednávaní, nie sú takého charakteru, aby tieto výpovede mohol súd v rámci hodnotenia jednotlivých dôkazov považovať za nehodnovorné. V rámci zistených záverov v tomto smere súd poukazuje na to, že poruchy vnímania ani u jedného z obžalovaných (U. I. H.) neboli zistené. Obaja sú schopní objektívne vypovedať, teda výkonovo im v tom v podstatnej miere nič nebráni, ale musia aj chcieť, čo má súvis s mierou zaangažovanosti ich osobnosti. U obžalovaného H. bola konštatovaná značná tendencia k pozitívnej sebaaprezentácii, teda k skresľovaniu skutočností vo svoj prospech a sociálne žiaducej správaní, u obžalovanej C. U. táto tendencia vo významnej miere preukázaná nebola. U obžalovaného H., ako vyplynulo zo znaleckého dokazovania, ďalej bolo konštatované, že tento nie je ovplyvniteľný, prípadne sugestibilný, pričom u C. U. bola zistená len nevýznamná miera ovplyvniteľnosti a sugestibility. Je to preto málo pravdepodobné, aby výpovede obžalovaných boli ovplyvňované zo strany vonkajšieho prostredia, teda inými osobami, a ako možná motivácia sa môže javiť len protizákonné dôvody a v minimálnej miere morálne. Navyše u obžalovanej U. vzťah k spoluobžalovanému E.. S. bol hodnotený ako pozitívny, presnejšie priateľský

alebo kamarátsky s občasným výskytom dobrovoľného sexuálneho styku medzi nimi. Aj z hľadiska posudzovania všeobecnej vierohodnosti je dôležité poukázať na skutočnosť, že výpoveď obžalovaného H. bola znalcom hodnotená tak, že v rámci výkonu zistenej úrovne intelektu a pamäti je táto zachovaná, pričom v rámci zistenia, že ide o anomálne štruktúrovanú osobnosť disociálneho charakteru, je táto mierne znížená. Rovnako závery vo vzťahu k všeobecnej vierohodnosti výpovede podľa znalca sa vzťahujú aj k výpovedi obžalovanej C. U.. Vo vzťahu k obžalovanému H. znalec poukázal na to, že vzhľadom na zistenú značnú tendenciu k pozitívnej sebaaprezentácii je možnosť vedomého klamstva vyššia, na druhej strane, ak má niekto vytvorený o sebe reálny obraz, čo sa vzťahuje na obžalovanú U., tak v tomto smere je možnosť vedomého klamstva nepravdepodobná, čo sa aj prejavilo v skóre IŽÍ, keď toto nebolo vo významnej miere zvýšené. Takto zistené závery nesvedčia o tom, aby výpovede spoluobžalovaných U. a H. vo vzťahu k obžalovanému E.. S. bolo potrebné považovať za nehodnoverné z hľadiska osobnostných štruktúr oboch spoluobžalovaných.

Súčasne súd vychádzajúc z obsahu spisového materiálu vykonaných procesných úkonov a vykonaného dokazovania nezistil ani také skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, aby tieto výpovede boli motivované nejakou pomstou v podobe privodenia trestného stíhania obžalovanému E.. S., snahou zlepšiť si svoje procesné postavenie alebo benefitom, ktorý by im mal byť poskytnutý zo strany konajúcich orgánov. Obžalovaná U. svoj vzťah k obžalovanému E.. S. hodnotí ako vzťah pozitívny, priateľský, kamarátsky (dokonca sám obžalovaný E.. S. na hlavnom pojednávaní 16. 9. 2021 poukázal na to, že aj počas výkonu väzby mu posielala listy plné srdiečok a vyjadrení, že ho ľúbi). Obžalovaný H. k spoluobžalovanému E.. S. nemal podľa vyjadrenia žiadny vzťah, pretože v deň skutku ho videl prvýkrát v živote. Vyššie uvedené skutočnosti potom nesvedčia o tom, aby na strane spoluobžalovaných existoval nejaký motív, ktorý by mal mať súvis poškodiť obžalovanému E.. S. z titulu negatívneho zamerania voči nemu prípadne by bol motivovaný nejakou pomstou. Vo vzťahu k samotnému trestnému stíhaniu a vykonávaných procesných úkonov v tejto súvislosti z obsahu spisu je nepochybné, že tak obžalovaná U., ako aj obžalovaný H. od počiatku trestného stíhania spáchanie skutku priznávali, ale súčasne aj z jeho spáchania usvedčovali spoluobžalovaného E.. S.. V rámci vykonávania procesných úkonov z obsahu spisu nevyplyvajú žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že obaja títo obžalovaní (U.Á., H.) mali v trestnom konaní dosiahnuť nejaké benefity, obaja vypovedali v procesnom postavení obvinených, teda v ich prípadoch nedošlo k využitiu zákonného inštitútu spojeného s dočasným odložením vznesenia obvinenia, v prípade obž. C. U. po jej zadržaní bol podaný návrh na jej vzatie do väzby a tá aj bola vzatá do väzby, ktorá väzba bola nahradená až po podaní obžaloby, aj keď títo obžalovaní od počiatku spáchanie skutku priznávali, čo dávalo možnosť na využitie inštitútu konania o dohode o vine a treste, takýto inštitút zo strany prokurátora použitý nebol. Námietku obžalovaného E.. S., spojenú s prípadnou snahou spoluobžalovaných dosiahnuť benefity v trestnom konaní, v tomto smere potom súd považoval za neopodstatnenú, keďže nie je zrejmé, čo sami by spoluobžalovaný usvedčujúcimi výpoveďami voči nemu mohli dosiahnuť. Rovnako za neopodstatnené považoval aj tvrdenie obžalovaného E.. S. súvisiace s nahováraním obžalovanej U. zo strany vlastného obhajcu voči nemu. V tomto smere je potrebné poukázať, že obžalovaná U. ani pri zadržaní, ani pri vznesení obvinenia a ani pri rozhodovaní o vzatí do väzby obhajcu nemala, tento jej bol ustanovený až z dôvodu vzniku povinnej obhajoby po tom, čo došlo k rozhodnutiu o jej väzobnom stíhaní. Samotná obžalovaná zo spáchania skutku obžalovaného E.. S. už usvedčovala vo svojich výpovediach ešte predtým než jej bol obhajca ustanovený a tento nemal žiadnu možnosť vplývať na obsah jej výpovedí vrátane tvrdení spojených s vedomosťou o tom, že E.. S. je užívateľom pervitínu, na čo obžalovaná poukazovala už pri svojej prvotnej výpovedi po vznesení obvinenia za prítomnosti zvoleného obhajcu zo strany obžalovaného E.. S..

V kontexte uvedených dôkazov sú aj závery znaleckého posudku znalca z odboru toxikológie, ktorý konštatuje, že po zadržaní E.. S. bol pozitívne testovaný na amfetamín a metamfetamín a v tomto smere sa ako iracionálne potom javí tvrdenie obžalovaného E.. S., ktorý je všeobecným lekárom, o tom, že nevie, akým spôsobom sa droga dostala do jeho tela, pričom znalkyňa v tomto smere jednoznačne vylúčila, aby po požití pseudoefedrínu vo forme tabliet Paralen Grip a Clarinase Repetabs (užitie ktorých tabliet obžalovaný E.. S. udáva), sa tieto v organizme človeka mohli premeniť na metamfetamín - pervitín a jeho metabolit amfetamín.

Takto vykonané dôkazy potom v kontexte aj s ďalšími listinnými dôkazmi, a to najmä zápisnicami o prehliadke tela a prehliadke iných priestorov, ktoré svedčia o zaistení drogy u spoluobžalovaných a v nadväznosti aj na závery znaleckého posudku podaného kriminalisticko-expertíznym ústavom so zameraním na skúmanie zaistenej drogy a v nadväznosti na výpoveď vypočutého znalca v konaní

pred súdom, keď tento okrem iného poukázal na to, že zo znaleckého hľadiska nie je vylúčené, aby jednotlivé skúmané stopy pochádzali z rovnakého zdroja, a to aj napriek rozličnej koncentrácii obsahu metamfetamínu, vzhľadom na skutočnosť, že chemické stopy v rámci expertízy neboli v zhomogenizovanom stave, ale predmetom skúmania bol kryštalický materiál, v rámci čoho mohlo dôjsť k nerovnomernému rozdeleniu látky (metamfetamín a MSM) potom súd mal za to, že tieto dostatočne a bez akýchkoľvek pochyb preukazujú vinu obžalovaného E.. S.P. zo skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba a súčasne vyvracajú jeho obranu.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného E.. E. S. a obžalovanej C. U. posudzoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) písm. d) Trestného zákona (u ktorého trestného činu je základná trestná sadzba 3 - 10 rokov trestu odňatia slobody), pretože obžalovaní neoprávnene zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a trestnú činnosť obžalovaného H. H. posudzoval ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona (u ktorého trestného činu je základná trestná sadzba až na 5 rokov trestu odňatia slobody), pretože neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu.

Všetci obžalovaní sú plne trestne zodpovednými subjektmi z hľadiska veku a príčetnosti, trestnej činnosti sa dopustili vedome vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedených trestných činov je záujem štátu na kontrolovanom a riadenom obchode s omamnými a psychotropnými látkami. Medzi protiprávnym konaním obžalovaných a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaní z miesta bydlísk sú hodnotení všeobecne, Z.. E.. S. z miesta výkonu väzby je hodnotený pozitívne. Ako vyplýva z registra trestov obžalovaných a pripojených trestných spisov, obž. E.. E. S. bol jedenkrát právoplatne odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/38/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 9To/13/2019 zo dňa 25. 7. 2019, a to pre zločin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby v trvaní 3 rokov (do 26. 7. 2022) a súčasne mu bola uložená povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe psychologického poradenstva. Z uvedeného vyplýva, že predmetnej trestnej činnosti, pre ktorú je aktuálne trestne stíhaný a z ktorého ho súd uznal vinným, sa dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia a navyše v jeho prípade ide o opätovné spáchanie zločinu. Vo vzťahu k obžalovanej C. U. súd konštatoval, že táto bola trestne stíhaná Okresným súdom Poprad v konaní 2T/82/2011, kedy bola odsúdená rozsudkom zo dňa 14. 9. 2011 pre prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, bol jej uložený trest prepadnutia veci a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, z ktorého bola prepustená dňa 28. 2. 2012. V tejto súvislosti sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Poprad 6T/73/2020 zo dňa 16. 12. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 12. 2020, a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 15 mesiacov (do 18. 4. 2022) a obmedzenie zaplatiť podľa svojich schopností a možností zameškané výživné. Obžalovaný H. H. doposiaľ odsúdený nebol. Voči žiadnemu z obžalovaných aktuálne nie je vedené iné trestné konanie. Obžalovaný E. S. bol v minulosti postihovaný aj za priestupky, ako vyplýva z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, za obdobie od r. 2015 - 2020 je u neho evidovaných 11 priestupkov, všetky na úseku cestnej premávky. Obžalovaná C. U. nemá evidované priestupky v ústrednej evidencii priestupkov. Obžalovaný H. H. bol za obdobie r. 2015 - 2020 päťkrát priestupkovo postihovaný, takisto šlo o priestupky na úseku cestnej premávky.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasl., keď trest má plniť tak represívnu funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súčasne pri ukladaní trestu súd bral do úvahy relevantné skutočnosti s tým súvisiace, keď v prípade obžalovaného E.. S.Á. nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona. Naopak zistil existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že bol už za trestný čin odsúdený. V jeho prípade ide o opätovné odsúdenie pre zločin, ktorá skutočnosť má potom

za následok v zmysle ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu. Na prevažujúci pomer príťažujúcich okolností potom súd v jeho prípade neprihliadal.

Vo vzťahu k obžalovanej C. U. súd konštatoval existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že k trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaná, sa nielen priznala, ale túto aj úprimne oľutovala a konštatoval aj existenciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že spáchala viac trestných činov (v nadväznosti na jej odsúdenie vo veci Okresného súdu Poprad 6T/73/2020). Vzhľadom na časové hľadisko vyhlásenia odsudzujúceho rozhodnutiu v uvedenej predchádzajúcej trestnej veci obžalovanej a časové hľadisko spáchania trestnej činnosti, pre ktorú je aktuálne trestne stíhaná, potom do úvahy pripadalo ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody.

Vo vzťahu k obžalovanému H. H. súd konštatoval existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda priznanie a úprimné oľutovanie skutku, príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona súd nezistil žiadne.

S prihliadnutím na základné kritéria ukladania trestu potom súd mal za to, že jeho účel v prípade obžalovaného E.. S. bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 6,5 roka a keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vo vzťahu k obžalovanej U. mal za to, že sledovaný účel trestu je možné dosiahnuť uložením súhrnného trestu odňatia slobody, rovnako na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, ktorá v danom prípade predstavuje výmeru 3 rokov a zároveň mal za to, že keďže na obžalovanú sa v minulosti pred spáchaním uvedenej trestnej činnosti nepôsobilo trestom odňatia slobody, uvedený účel bude naplnený aj hrozbou výkonu trestu počas primeranej skúšobnej doby za súčasného uloženia probačného dohľadu. Za primeranú skúšobnú dobu potom súd považoval dobu 3 rokov, pričom súčasťou probačného dohľadu bolo aj uloženie primeraného obmedzenia, ktoré vzhľadom na okolnosti skutku je spojené so zákazom požívania omamných a psychotropných látok, ktoré obmedzenie je súčasťou probačného dohľadu. Keďže trest ukladal ako súhrnný, súčasne uložil obžalovanej aj povinnosť uložení v predchádzajúcom konaní podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona spojenú so zaplatením zameškaného výživného pre otca detí tak, ako to bolo uložené v tomto predchádzajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn.: 6T/73/2020 a zrušil aj výrok o treste z uvedeného odsúdenia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Vo vzťahu k obžalovanému H. H. potom mal za to, že účel trestu je možné dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, keď za primeranú výmeru považoval výmeru 1 roka a keďže obžalovaný doposiaľ trestne stíhaný nebol, mal za to, že sledovaný účel bude naplnený aj jeho hrozbou počas primeranej skúšobnej doby, preto trest vyslovil ako podmienený, pričom za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 2 rokov.

V prípade obžalovaných C. U. I. H. H., vzhľadom na vykonané dôkazy spojené so závislosťou na návykových látkach - psychotropných látkach, súd potom uvedeným obžalovaným uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie s tým, že v prípade obžalovanej C. U. mal za to, že sú splnené podmienky pre uloženie takéhoto ochranného liečenia ústavnou formou a v prípade obžalovaného H. H. je aktuálne postačujúca forma ambulantná.

ad 1) obž. E.. E. S.

- neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku

ad 2) obž. C. U.

- neoprávnene zadovážila a prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku

ad 3) obž. H. H.

- neoprávnene prechovával pre vlastnú spotrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.